

Директива на Советот

од 24 септември 1996 година

за интегрирано спречување и за контрола на загадувањето

96/61/ЕС

Член 1

Целта и доменот

Целта на оваа Директива е да се постигне интегрирано спречување и контрола на загадувањето што произлегува од дејностите наведени во Анекс I. Со неа се утврдуваат мерките наменети за спречување или, таму каде што тоа не е практично, за намалување на испуштањата во воздухот, водата и во почвата, како резултат на гореспоменатите дејности, вклучувајќи ги и мерките што се однесуваат на отпадот, а со цел да се постигне високо ниво на заштита на животната средина во целина, без исклучување на одредбите од Директивата 85/337/ЕЕС и на другите релевантни одредби на Заедницата.

Член 2

Дефиниции

Во смисла на оваа Директива:

1. „Супстанција“ е секој хемиски елемент и неговите соединенија, со исклучок на радиоактивните супстанции, во рамките на значењето од Директивата 80/836/Euratom ⁽¹⁾ и генетски модификуваните организми, во рамките на значењето на Директивата 90/219/ЕЕС ⁽²⁾ и на Директивата 90/220/ЕЕС ⁽³⁾;
2. „Загадување“ е непосредно или посредно внесување, како резултат на човековите дејства, на материји, вибрации, топлина или бучава во воздухот, водата или во почвата, коишто можат да бидат штетни по човековото здравје или по квалитетот на животната средина, од коишто може да произлезе штета по материјалниот имот или коишто ги нарушуваат или влијаат врз природните убавини и другите легитимни начини на користење на животната средина.
3. „Инсталација“ е неподвижна техничка единица каде што се вршат едно или повеќе дејства од оние наведени во Анекс 1, и сите други дејства коишто се непосредно поврзани со нив или се технички поврзани со дејствата што се изведуваат на таа локација, а коишто би можеле да имаат ефект врз испуштањата и врз загадувањето.
4. „Постоечка инсталација“ е инсталација којашто работи или инсталација којашто е одобрена, во согласност со легислативата што постоеше пред датумот кога оваа Директива ќе стане правосилна, или инсталација којашто е предмет на целосно барање за одобрување, од гледиштето на надлежниот орган, под услов таа да почне да работи не подоцна од една година од датумот кога ќе влезе во сила оваа Директива.
5. „Испуштање“ е непосредно или посредно испуштање на супстанции, вибрации, топлина или бучава од индивидуални или од дифузни извори во инсталацијата во воздухот, водата или во почвата..
6. „Гранични вредности за испуштање“ е масата, изразена во смисла на одредени специфични параметри, концентрацијата и/или нивото на испуштање, коишто не смеат да бидат надминати

во текот на еден или повеќе временски периоди. Граничните вредности за испуштање можат да бидат зацртани за одредени групи, семејства или категории супстанции, пред се за оние наведени во Анекс III.

Граничните вредности за испуштања за супстанциите обично се применуваат на точката на којашто испуштањата излегуваат од инсталацијата, при што при нивното определување се занемаруваат сите разредувања. Во однос на посредните исфрлања во водата, ефектите од една постројка за пречистување на отпадните води можат да бидат земени предвид при определувањето на граничните вредности за испуштање за предметната инсталација, под услов да биде загарантирано еквивалентно ниво на заштитата на животната средина во целина и доколку ова да не води кон покачување на нивоата на загадување на животната средина, без исклучување на одредбите од Директивата 76/464/ЕЕС или од Директивите за нејзиното спроведување.

7. „Стандард за еколошки квалитет“ е збир од барања коишто мора да ги исполнува дадената животна средина или конкретен дел од истата во дадениот момент, онака како што е зацртано во легислативата на Заедницата.

8. „Надлежен орган“ е органот или органите или телата кој(и), според законските одредби на земјите-членки, е(се) одговорен(ни) за исполнувањето на обврските што произлегуваат од оваа Директива..

9. „Дозвола“ е оној дел од пишаната одлука или целата пишана одлука (или неколку такви одлуки) со којашто (коишто) се дава овластување за работа на целата инсталација или на дел од инсталацијата, а што е предмет на одредени услови со коишто се гарантира дека инсталацијата е усогласена со барањата од оваа Директива. Дозволата може да опфаќа една или повеќе инсталации или делови од инсталации на истата локација, со коишто работи истиот оператор.

10. (а) „Промена во работењето“ е промена во природата на функционирањето или проширување на инсталацијата коишто би можеле да имаат последици по животната средина.

(б) „Значителна промена“ е промена во работењето којашто, според мислењето на надлежниот орган, би можела да има значителни негативни ефекти врз човекот или врз животната средина.

11. „Најдобри достапни техники“ е најефективната и најнапредната фаза во развојот на дејностите и на нивните методи на работа коишто укажуваат на практичната соодветност на конкретните технологии за обезбедување, во начело, на основата на граничните вредности за испуштањата наменети за спречување и, таму каде што тоа не е практично, општо земено за намалување на испуштањата и на негативното влијание врз животната средина во целина.

- Под „техники“ се подразбира користената технологија и начинот на којшто инсталацијата е конструирана, се одржува, се користи и престанува да работи,

- Под „достапни техники“ - се подразбира степенот на развој на техниките коишто се применуваат во релевантниот индустриски сектор, под економски и технички исплатливи услови, земајќи ги предвид трошоците и предностите, без оглед на тоа дали техниките се користат или се произведени во предметната земја-членка, доколку се разумно достапни за операторот;

- Под „најдобри“ се подразбираат оние техники кои се најефективни во постигнувањето на високото општо ниво на заштита на животната средина во целина.

При утврдувањето на најдобрите достапни техники, особено треба да се обрне внимание на ставките наведени во Анекс IV.

12. „Оператор“ е секое физичко или правно лице коешто работи со инсталацијата или ја контролира или, таму каде што така предвидува националното законодавство, на лицето на кое му се доверени одлучувачките економски овластувања во однос на техничкото работење на инсталацијата.

Општи начела за уредување на основните обврски на операторот

Земјите-членки ги преземаат сите неопходни мерки како гаранција дека надлежните органи ќе обезбедат инсталациите да функционираат на таков начин што:

(а) ќе бидат преземени сите соодветни превентивни мерки против загадување, пред сè преку примена на најдобрите достапни техники;

(б) нема да се предизвикува никакво значително загадување;

(в) ќе се одбегнува создавањето отпад, во согласност со Директивата 75/442/ЕЕС на Советот од 15 јули 1975 година за отпадот ⁽⁴⁾; а таму каде што се создава отпад, ќе се рециклира или, таму каде што е технички и економски невозможно, ќе се депонира со одбегнување или со намалување на сите негативни влијанија врз животната средина;

(г) ќе се обезбеди ефикасно користење на енергијата;

(д) ќе се преземат неопходните мерки за спречување на инциденти и за ограничување на нивните последици;

(ѓ) ќе се преземат неопходните мерки по дефинитивното згаснување на дејноста, со цел да се одбегнат сите ризици од загадување, а локацијата на којашто се вршела дејноста повторно да се врати во задоволителна состојба.

Во смисла на усогласување со овој член, доволно е земјите-членки да обезбедат дека при утврдувањето на условите во дозволата надлежните органи ќе водат сметка за општите начела утврдени во овој член..

Член 4

Дозволи за нови инсталации

Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека ниту една нова инсталација нема да работи без дозвола издадена во согласност со оваа Директива, без изземање на исклучоците предвидени со Директивата 88/609/ЕЕС на Советот од 24 ноември 1988 година, којашто се однесува на ограничувањето на испуштањата на одредени загадувачи во воздухот од големите согорувачки постројки ⁽⁵⁾.

Член 5

Услови за добивање дозвола за постоечка инсталација

1. Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека надлежните органи ќе се погрижат, со помош на дозволите во согласност со членовите 6 и 8 или, како што е соодветно, со повторно разгледување и, таму каде што е потребно, со ажурирање на условите, за тоа постоечките инсталации да работат во согласност со барањата од членовите 3, 7, 9, 10, 13, 14, првата и втората алинеја и 15 (2), не подоцна од осум години од датумот кога ќе влезе во сила оваа Директива, без исклучување на одредбите од посебните законски акти на Заедницата.

2. Земјите-членки ги преземаат сите неопходни мерки за спроведување на одредбите од членовите 1, 2, 11, 12, 14, трета алинеја, 15 (1), (3) и (4), 16, 17 и 18 (2) на постоечките инсталации од денот на стапувањето во сила на оваа Директива.

Член 6

Барање за добивање дозвола

1. Земјите-членки ги преземаат сите неопходни мерки за да обезбедат дека во барањето за добивање дозвола, поднесено до надлежниот орган, ќе биде вклучен и описот на:

- инсталацијата и на нејзините активности,
- суровините и на помошните материјали, на другите материи и на енергијата што се користи или се произведува во инсталацијата,
- изворите на испуштањата од инсталацијата,
- условите на локацијата на инсталацијата,
- природата и на количествата на испуштањата од инсталацијата што можат да се предвидат, како и определување на значителните ефекти од испуштањата врз животната средина,
- предложената технологија и на другите техники за спречување или, таму каде што ова не е можно, за намалување на испуштањата од инсталацијата,
- таму каде што е неопходно, на мерките за спречување и за рециклирање на отпадот што го создава инсталацијата,
- планираните дополнителни мерки за усогласување со општите начела на основните обврски на операторот, како што се предвидени во член 3,
- планираните мерки за следење на испуштањата во животната средина.

Барањето за добивање дозвола вклучува и нетехничко резиме на деталите наведени во претходните алинеи.

2. Ако податоците поднесени во согласност со барањата предвидени во Директивата 85/337/ЕЕС или извештајот за безбедноста подготвен во согласност со Директивата 82/501/ЕЕС на Советот од 24 јуни 1982 година, којашто се однесува на опасностите од големи инциденти од одредени индустриски дејности ⁽⁶⁾, или другите податоци создадени заради задоволување на другите законски акти исполнуваат кои било од барањата од овој член, тие информации можат да се вклучат во барањето или да бидат приложени кон него.

Член 7

Интегриран приод кон издавањето дозволи

Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека условите и постапката за издавање на дозволата ќе бидат целосно координирани, доколку е вклучен повеќе од еден надлежен орган, со цел да гарантираат ефективен интегриран приод од страна на сите органи кои се надлежни за оваа постапка.

Член 8

Одлуки

Без исклучување на другите барања утврдени во националното законодавство или во законодавството на Заедницата, надлежниот орган издава дозвола којашто ги содржи условите со кои се гарантира дека инсталацијата е сообразна со барањата од оваа Директива или, во спротивно, одбива да издаде дозвола.

Сите издадени и изменети дозволи мора да содржат детали за уредбите коишто се однесуваат на заштитата на воздухот, водата и почвата, како што е наведено во оваа Директива.

Член 9

Услови содржани во дозволата

1. Земјите-членки ќе гарантираат дека дозволата ги содржи сите неопходни мерки за сообразување со барањата од членовите 3 и 10 за издавање дозволи, со цел да се постигне високо ниво на заштита за животната средина во целина, преку заштита на воздухот, водата и на почвата.

2. Во случај на нова инсталација или на значителна промена на којашто се применува член 4 од Директивата 85/337/ЕЕС, во смисла на издавање дозвола, ќе се води сметка за сите релевантни податоци или за секој заклучок постигнат по сила на членовите 5, 6 и 7 од таа Директива.

3. Дозволата ќе ги содржи граничните вредности за испуштањата на загадувачите, пред сè оние наведени во Анекс III, за коишто е извесно дека односната инсталација ќе ги испушта во значителни количества, имајќи ја предвид нивната природа и нивниот потенцијал за пренесување на загадувањето од една во друга средина (вода, воздух и почва). Доколку е неопходно, дозволата ќе ги содржи и соодветните услови со коишто се обезбедува заштита на почвата и на подземните води, како и мерките за постапување со отпадот што го создава инсталацијата. Онаму каде што е соодветно, граничните вредности можат да бидат дополнети или заменети со еквивалентни параметри или со технички мерки.

За инсталациите од подзаглавието 6.6 во Анекс I, во граничните вредности на испуштањата утврдени во согласност со овој став се води сметка за практичните разгледи соодветни за тие категории инсталации.

4. Без исклучување на член 10, граничните вредности на испуштањата и еквивалентните параметри и техничките мерки наведени во став 3 ќе се засноваат на најдобрите достапни техники, без да се користи која било посебна техника или технологија, но водејќи сметка за техничките својства на предметната инсталација, за нејзината географска местоположба и за локалните еколошки услови. Во сите околности, условите од дозволата ќе содржат одредби за сведување на далекусежното или на прекуграничното загадување на минимум и ќе обезбедуваат високо ниво на заштита за животната средина во целина.

5. Дозволата ќе содржи соодветни барања за следење на испуштањата, во кои се конкретизира мерната методологија и зачестеноста, постапката за проценување и обврската за поднесување на податоците неопходни за извршување на проверките за сообразноста со дозволата до надлежниот орган.

За инсталациите од подзаглавието 6.6. во Анекс I, во мерките наведени во овој став може да се води сметка за трошоците и за придобивките.

6. Дозволата ќе ги содржи мерките коишто се однесуваат на условите поинакви од нормалните работни услови. Оттука, ако постои ризик од негативното влијание врз животната средина, дозволата ќе содржи и соодветна одредба за пуштање во погон, за дефекти со истекувања, за привремени запирања и за дефинитивен прекин на работата.

Дозволата може да содржи и времени отстапувања од барањата од став 4, доколку со планот за обнова одобрен од страна на надлежниот орган се обезбедува дека овие барања ќе бидат испочитувани во рок од шест месеци и ако проектот води кон намалување на загадувањето.

7. Дозволата може да содржи и други посебни услови, во смисла на оваа Директива, за коишто земјата-членка или надлежниот орган сметаат дека се соодветни.

8. Без исклучување на обврската за спроведување на постапката за добивање дозвола според оваа Директива, земјите-членки можат да пропишат одредени барања за одредени категории инсталации во општите обврзувачки правила, наместо да ги вклучуваат во условите од поединечните дозволи, под услов да биде обезбеден интегриран приод и еднакво високо ниво на заштита на животната средина во целина.

Член 10

Најдобрите достапни техники и еколошките стандарди за квалитет

Ако еколошкиот стандард за квалитет налага построги услови од оние што можат да се постигнат со користење на најдобрите достапни техники, во дозволата конкретно ќе се бараат

дополнителни мерки, без исклучување на другите мерки коишто би можеле да бидат преземени за сообразување со еколошките стандарди за квалитет.

Член 11

Напредокот во најдобрите достапни техники

Земјите-членки ќе се погрижат за тоа надлежниот орган да ги следи или да биде информиран за напредокот во најдобрите достапни техники.

Член 12

Промени на инсталациите извршени од страна на операторите

1. Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека операторот ќе ги извести надлежните органи за сите планирани промени во функционирањето на инсталацијата, онака како што е наведено во член 2 (10) (а). Онаму каде што е соодветно, надлежните органи ќе ја ажурираат дозволата или условите.

2. Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека ниту една значителна промена во работењето на инсталацијата, во рамките на значењето на член 2 (10) (б), којашто ја планира операторот, нема да биде извршена без дозвола издадена во согласност со оваа Директива. Барањето за издавање дозвола и одлуката на надлежниот орган мора да ги опфаќаат оние делови од инсталацијата и оние аспекти наведени во член 6 врз коишто би можела да влијае промената. Релевантните одредби од членовите 3 и 6 до 10 и членовите 15 (1), (2) и (4) се применуваат *mutatis mutandis*.

Член 13

Повторно разгледување и ажурирање на условите од дозволата од страна на надлежниот орган

1. Земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека надлежните органи периодично повторно ќе ги разгледуваат и, таму каде што е потребно, ќе ги ажурираат условите од дозволата.

2. Повторното разгледување се презема секаде каде што:

- загадувањето што го предизвикува инсталацијата е од толкава важност што постоечките гранични вредности за испуштањата, содржани во дозволата, треба да се ревидираат или во дозволата да се вклучат нови такви вредности,
- значителните промени во најдобрите достапни техники овозможуваат испуштањата значително да се намалат, без наметнување прекумерни трошоци,
- безбедноста при работата во процесот или дејноста наметнува потреба од користење на други техники,
- така налагаат новите одредби на Заедницата или на националното законодавство.

Член 14

Почитување на условите од дозволата

Земјите-членки ги преземаат сите неопходни мерки како гаранција дека:

- операторот ќе ги почитува условите од дозволата при користењето на инсталацијата,
- операторот редовно и без одлагање ќе го известува надлежниот орган за резултатите од следењето на испуштањата и за сите инциденти или несреќи коишто имаат значителен негативен ефект врз животната средина,

- операторите на инсталациите ќе им ја дадат на претставниците на надлежниот орган сета неопходна помош за да им овозможат да ги извршат сите инспекции во инсталацијата, да земаат мостри и да ги соберат сите податоци кои се неопходни за извршување на нивните должности, во смисла на оваа Директива.

Член 15

Увид во податоците и учеството на јавноста во постапката за издавање дозволи

1. Без исклучување на одредбите од Директивата 90/313/ЕЕС на Советот од 7 јуни 1990 година, којашто се однесува на слободата на пристапот до информациите за животната средина (⁷), земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да обезбедат дека барањата за издавање дозволи за нови инсталации или за значителни промени ќе бидат ставени на увид на јавноста, на соодветен временски период, за да и се овозможи на јавноста да даде коментар за нив пред надлежниот орган да донесе одлука.

Таа одлука, заедно со барем еден примерок, од дозволата, како и сите последователни ажурирања, мора да биде ставена на увид на јавноста.

2. Резултатите од следењето на испуштањата, како што се бара со условите од дозволата наведени во член 9, а коишто се во посед на надлежниот орган, мора да бидат ставени на увид на јавноста.

3. Пописот на главните испуштања и на изворите одговорни за нив на секои три години ги објавува Комисијата, врз основа на податоците што ги доставиле земјите-членки. Комисијата го утврдува обликот и деталите потребни за пренесување на податоците во согласност со постапката утврдена во член 19.

Во согласност со истата постапка, Комисијата може да предложи мерки за да обезбеди меѓусебна споредливост и дополнување на податоците за пописот на испуштањата наведен во првиот потстав со податоците од другите регистри и извори на податоци за испуштањата.

4. Ставовите 1, 2 и 3 ќе се применуваат во зависност од ограничувањата утврдени во член 3 (2) и (3) од Директивата 90/313/ЕЕС.

Член 16

Размена на информации

1. Со цел да се овозможи размена на информациите, земјите-членки ќе ги преземат сите неопходни мерки за да и ги испратат на Комисијата - на секои три години, а првпат во рок од 18 месеци од датумот на влегување во сила на оваа Директива - расположливите репрезентативни податоци за граничните вредности, утврдени според посебната категорија дејности во согласност со Анекс I и, доколку е соодветно, најдобрите достапни техники од коишто се добиени тие вредности, во согласност со, пред сè, член 9. Во натамошните поднесоци податоците ќе се дополнуваат во согласност со постапките утврдени во став 3 од овој член.

2. Комисијата ќе организира размена на информации за најдобрите достапни техники и со нив поврзаното следење и за развојните настани меѓу земјите-членки и засегнатите индустриски дејности.. Резултатите од размената на информациите ќе се објавуваат на секои три години.

3. Извештаите за спроведувањето на оваа Директива и за нејзината ефективност во споредба со другите еколошки инструменти на Заедницата се составуваат во согласност со постапката утврдена во членовите 5 и 6 од Директивата 91/692/ЕЕС. Со првиот извештај треба да се опфатат трите години од датумот на влегувањето во сила на Директивата, како што е наведено во член 21. Комисијата ќе го поднесе извештајот до Советот, заедно со предлозите - доколку е потребно.

4. Земјите-членки го определуваат или го именуваат органот или органите кој(коишто) ќе биде(ат) одговорен(ни) за размената на информациите од ставовите 1, 2 и 3 и ја известува(ат) Комисијата.

Член 17

Прекугранични ефекти

1. Ако земјата-членка е свесна дека е извесно оти работењето на една инсталација ќе има значителни негативни ефекти врз животната средина на друга земја-членка или ако така бара земја-членка за којашто е извесно дека ќе биде значително засегната, земјата-членка на чијашто територија беше поднесено барањето за добивање дозвола, според член 4 или член 12 (2), ќе ги проследи информациите предвидени во член 6 до другата земја-членка, во исто време кога ќе ги даде на увид на сопствените државјани. Ваквите информации ќе служат како основа за сите консултации на реципрочна и на еквивалентна основа, неопходни во рамките на билатералните односи меѓу двете земји-членки.

2. Во рамките на нивните билатерални односи, земјите-членки ќе се погрижат за тоа во случаите наведени во став 1 за соодветен период барањата да се стават на увид на јавноста на земјата-членка, за којашто е извесно дека ќе биде засегната за тоа и дека ќе има право да даде коментар на нив пред надлежниот орган да донесе каква било одлука.

Член 18

Гранични вредности за испуштањата кои ги пропишува Ззаедницата

1. По предлог на Комисијата и во согласност со постапките утврдени во Спогодбата, Советот ќе ги утврди граничните вредности за испуштањата, за:

- категориите на инсталациите наведени во Анекс I, освен за депониите опфатени со категориите 5.1 и 5.4 од тој Анекс,

и за

- загадувачките материји наведени во Анекс III,

за коишто е утврдено дека е потребно дејството на Заедницата, пред сè врз основа на размената на информациите предвидена во член 16.

2. Доколку не постојат гранични вредности на Заедницата за испуштања дефинирани според оваа Директива, релевантните гранични вредности за испуштања содржани во Директивите наведени во Анекс II и во другите законски акти на Заедницата важат за минималните гранични вредности за испуштањата, според оваа Директива, за инсталациите наведени во Анекс I.

Без исклучување на барањата од оваа Директива, техничките услови што важат за депониите - опфатени со категориите 5.1 и 5.4 од Анекс I - ги утврдува Советот, по предлог на Комисијата и во согласност со постапките утврдени во Спогодбата.

Член 19

Комисиска постапка наведена во член 15 (3)

На Комисијата и помага Комитет составен од претставници на земјите-членки со кој претседава претставник на Комисијата.

Претставникот на Комисијата ги поднесува до Комитетот нацрт-мерките што треба да се преземат. Комитетот се произнесува по нацртот во рокот што го утврдува претседавачот, во зависност од итноста на предметот. Мислењето се донесува со мнозинството утврдено во член 148 (2) од Спогодбата, во случај на одлуки што Советот треба да ги донесе по предлог на

Комисијата. Гласовите на претставниците од земјите-членки во Комитетот се бројат на начин зацртан во тој член. Претседавачот не гласа.

Комисијата ги прифаќа предвидените мерки, доколку тие се во согласност со мислењето на Комитетот.

Ако мерките не се во согласност со мислењето на Комитетот или ако не е донесено мислење, Комисијата - без одложување - поднесува предлог до Советот, во врска со мерките што треба да се преземат. Советот одлучува со двотретинско мнозинство.

Ако, по истекот на три месеци од денот на поднесувањето до Советот, Советот не донел одлука, Комисијата ги донесува предложените мерки.

Член 20

Преодни одредби

1. Одредбите од Директивата 84/360/ЕЕС, одредбите од членовите 3, 5, 6 (3) и 7 (2) од Директивата 76/464/ЕЕС и релевантните одредби во врска со системите за одобрување во директивите наведени во Анекс II важат, без изземање на исклучоците предвидени во Директивата 88/609/ЕЕС, за постоечките инсталации во однос на дејностите наведени во Анекс I, додека надлежните органи не ги преземат мерките што се бараат во член 5 од оваа Директива.

2. Релевантните одредби во врска со системите за одобрување во директивите наведени во став 1 не важат за инсталациите кои се нови во однос на дејностите наведени во Анекс I на денот на влегувањето во сила на оваа Директива.

3. Директивата 84/360/ЕЕС ќе престане да важи 11 години по датумот на стапување во сила на оваа Директива.

Штом ќе бидат преземени мерките предвидени со член 4, 5 или 12, исклучокот предвиден со член 6 (3) од Директивата 76/464/ЕЕС веќе нема да важи за инсталациите опфатени со оваа Директива.

По предлог на Комисијата, Советот, каде што е потребно, ќе ги измени или ќе ги дополни релевантните одредби од Директивите наведени во Анекс II, за да ги усогласи со барањата од оваа Директива пред датумот на укинувањето на Директивата 84/360/ЕЕС, наведен во првиот потстав.

Член 21

Влегување во сила

1. Земјите-членки ќе ги стават во сила законите, прописите и административните одредби потребни за усогласување со оваа Директива најдоцна три години од нејзиното стапување во сила и за тоа веднаш ќе ја информираат Комисијата.

Кога земјите-членки ги пропишуваат овие мерки, тие ќе содржат и упатна одредба кон оваа Директива или ќе бидат придружени со таква упатна одредба при нивното службено објавување. Методите за изготвување на ваквата упатна одредба ги одредуваат земјите-членки.

2. Земјите-членки го доставуваат до Комисијата текстот на главните одредби од националниот закон што го донесуваат во областа опфатена со оваа Директива.

Член 22

Оваа Директива ќе влезе во сила на 20-тиот ден од нејзиното објавување.

Член 23

Оваа Директива се однесува на земјите-членки.

Брисел, 24 септември 1996 година.

За Советот

Претседател

E. FITZGERALD

(1) Директива 80/836/Euratom на Советот од 15 јули 1980 со којашто се менуваат и се дополнуваат директивите со кои се утврдуваат основните безбедносни стандарди за заштитата на здравјето на широката јавност и на работниците од опасностите од јонизирачкото зрачење (СВ бр. L 246, 17. 9. 1980, стр. 1). Директивата е изменета и дополнета со Директивата 84/467/ЕЕС (СВ бр. L 265, 5. 10. 1984, стр. 4).

(2) Директива 90/219/ЕЕС на Советот од 23 април 1990 година за ограничено користење на генетски изменетите микроорганизми (СВ бр. L 117, 8. 5. 90, стр. 1) Директивата е изменета и дополнета со Директивата 94/51/ЕС на Комисијата (СВ бр. L 297, 18. 11. 1994, стр. 29).

(3) Директива 90/220/ЕЕС на Советот од 23 април 1990 година за намерно испуштање во животната средина на генетски изменети организми (СВ бр. L 117, 8. 5. 1990, стр. 15). Директивата е изменета и дополнета со Директивата 94/15/ЕС на Комисијата (СВ бр. L 103, 22. 4. 1994, стр. 20).

(4) СВ бр. L 194, 25. 7. 1975, стр. 39. Директивата е последен пат изменета и дополнета со Директивата 91/692/ЕЕС (СВ бр. L 377, 31. 12. 1991, стр. 48).

(5) СВ бр. L 336, 7. 12. 1988, стр. 1. Директивата е последен пат изменета и дополнета со Директивата 90/656/ЕЕС (СВ бр. L 353, 17. 12. 1990, стр. 59).

(6) СВ бр. L 230, 5. 8. 1982, стр. 1. Директивата е последен пат изменета и дополнета со Директивата 91/692/ЕЕС (СВ бр. L 377, 31. 12. 1991, стр. 48).

(7) СВ бр. L 158, 23. 6. 1990, стр. 56.

АНЕКС I

КАТЕГОРИИ НА ИНДУСТРИСКИТЕ ДЕЈНОСТИ НАВЕДЕНИ ВО ЧЛЕН 1

1. Инсталациите или деловите од инсталациите коишто се користат за истражување, развој и за испитување на новите производи не се во доменот на оваа Директива.

2. Долунаведените прагови на вредностите се однесуваат главно на производствените капацитети или на производството. Ако еден оператор врши неколку дејности што потпаѓаат под истото подзаглавие во истата инсталација или на истата локација, капацитетите на ваквите дејности се собираат.

1. Енергостопанство

1.1. Согорувачки инсталации со номинален топлински влез над 50 MW (¹)

1.2. Рафинерии за минерална нафта и гас

1.3. Коксови печки

1.4. Постројки за гасификација и за втечнување на јаглен

2. Производство и обработка на метали

2.1. Инсталации за пржење или за синтерување метални руди (вклучувајќи ја сулфидната руда)

2.2. Инсталации за производство на сурово железо или челик (примарно или секундарно топење), вклучувајќи и лиење, со капацитет над 2,5 тони на час

2.3. Инсталации за обработка на ферометалите:

(а) валавници со капацитет над 20 тони суров челик на час

(б) ковачници со чекани чијашто енергија надминува 50 килоцули по чекан, при што користената топлинска моќ надминува 20 MW

(в) нанесување заштитни слоеви од растопен метал со влез од над 2 тона суров челик на час

2.4. Леарници за ферометали со производствен капацитет над 20 тони дневно

2.5. Инсталации

(а) за производство на обоени сурови метали од руда, концентрати или секундарни суровини со металуршки, хемиски или со електролитски процеси

(б) за топење, вклучувајќи и легирање, на обоени метали, вклучувајќи ги и повторно добиените производи (рафинација, лиење ливови, итн.), со капацитет на топење над 4 тони дневно за олово и кадмиум или 20 тони дневно за сите други метали

2.6. Инсталации за површинска обработка на метали и на пластични материјали со електролитски или со хемиски процес, доколку волуменот на процесните резервоари надминува 30 m³

3. Индустија на минерали

3.1. Инсталации за производство на цементен клинкер во ротациони печки со производствен капацитет над 500 тони дневно, инсталации за производство на вар во ротациони печки со производствен капацитет над 50 тони дневно или во други печки со производствен капацитет над 50 тони дневно

3.2. Инсталации за производство на азбест и на производи на азбестна база

3.3. Инсталации за производство на стакло, вклучувајќи и стаклено влакно, со капацитет на топење над 20 тони дневно

3.4. Инсталации за топење на минерални материји, вклучувајќи и производство на минерални влакна, со капацитет на топење над 20 тони дневно

3.5. Инсталации за производство на керамички производи со печење, пред сè ќерамиди, тули, огноотпорни тули, плочки, каменина или порцелан, со производствен капацитет над 75 тони дневно и/или со капацитет на печка над 4 m^3 и со насипна густина над 300 kg/m^3 по печка.

4. Хемиска индустрија

Производство, во смисла на категориите дејности опфатени со овој дел, е производство во индустриски размер, со хемиска обработка на материите или на групите материји наведени во деловите 4.1 до 4.6.

4.1. Хемиски инсталации за производство на базични органски хемикалии, како што се:

(а) прости хидрокарбонати (линеарни или циклични, заситени или незаситени, алифатични или ароматични)

(б) хидрокарбонати што содржат кислород, како што се: алкохоли, алдехиди, кетони, карбоксилни киселини, естри, ацетати, етери, пероксиди, епоксилни смоли

(в) сулфурести хидрокарбонати

(г) азотни хидрокарбонати, како што се: амини, амиди, азотести соединенија, нитросоединенија или нитратни соединенија, нитрили, цијанати, изоцијанати

(д) хидрокарбонати што содржат фосфор

(ѓ) халогени хидрокарбонати

(е) органометални соединенија

(ж) базични пластични материјали (полимери, синтетички влакна и влакна на база на целулоза)

(з) синтетички гуми

(с) бои и пигменти

(и) површински активни материји и сурфактанти

4.2. Хемиски инсталации за производство на базични неоргански хемикалии, како што се:

(а) гасови, како што се: амонијак, хлор или хидрогенхлорид, флуор или хидрогенфлуорид, јаглеродни оксиди, сулфурни соединенија, азотни оксиди, водород, сулфурдиоксид, карбонилхлорид

(б) киселини, како што се: хромна киселина, флуороводородна киселина, фосфорна киселина, азотна киселина, хлороводородна киселина, сулфурна киселина, олеум, сулфуреста киселина

(в) бази, како што се: амониумхидроксид, калиумхидроксид, натриумхидроксид

(г) соли, како што се: амониумхлорид, калиумхлорат, калиумкарбонат, натриумкарбонат, перборат, сребронитрат

(д) неметали, метални оксиди или други неоргански соединенија, како што се: калциумкарбид, силициум, силициумкарбид

4.3. Хемиски инсталации за производство на вештачки ѓубрива на база на фосфор, азот или калиум (прости или сложени ѓубрива)

4.4. Хемиски инсталации за производство на основни производи за заштита на растенијата и биоциди

4.5. Инсталации кои користат хемиски или биолошки процес за производство на базични фармацевтски производи

4.6. Хемиски инсталации за производство на експлозиви

5. Постапување со отпадот

Без исклучување на член 11 од Директивата 75/442/ЕЕС или на член 3 од Директивата 91/689/ЕЕС на Советот од 12 декември 1991 година за опасен отпад ⁽²⁾:

5.1. Инсталации за депонирање или за рециклирање на опасниот отпад, дефинирани во списокот наведен во член 1 (4) од Директивата 91/689/ЕЕС, дефинирани во Анексите II А и II Б (операции R1, R5, R6, R8 и R9) на Директивата 75/442/ЕЕС и во Директивата 75/439/ЕЕС на Советот од 16 јуни 1975 година за депонирање на отпадните масла ⁽³⁾, со капацитет над 10 тони дневно.

5.2. Инсталации за согорување на комуналниот отпад, дефинирани во Директивата 89/369/ЕЕС на Советот од 8 јуни 1989 година за спречување на загадувањето на воздухот од новите постројки за согорување на комуналниот отпад ⁽⁴⁾ и во Директивата 89/429/ЕЕС на Советот од 21 јуни 1989 година за намалување на загадувањето на воздухот од постоечките постројки за согорување на комуналниот отпад ⁽⁵⁾, со капацитет над 3 тони на час.

5.3. Инсталации за депонирање на неопасен отпад, дефинирани во Анекс II А на Директивата 75/442/ЕЕС на Советот во заглавијата Г8 и Г9, со капацитет над 50 тони дневно.

5.4. Депонии со влез за над 10 тони дневно или депонии чијшто вкупен капацитет надминува 25.000 тони, со исклучок на депониите за инертен отпад.

6. Други дејности

6.1. Индустриски постројки за производство на:

(а) пулпа од дрвена граѓа или од други влакнести материјали

(б) хартија и картон, со производствен капацитет над 20 тони дневно

6.2. Постојки за претходна обработка (операции како што се: миење, белење, мерцеризирање) или боење на влакна или на ткаенини, со капацитет на обработка над 10 тони дневно

6.3. Постојки за штавење сурова кожа и кожа, со капацитет на обработка над 12 тони готов производ дневно

6.4. (а) Кланици со капацитет на производство на трупови поголем од 50 тони дневно

(б) Обработка и преработка наменети за производство на храна од:

- животински суровини (освен млекото), со капацитет на производство на готови производи над 75 тони дневно

- растителни суровини, со капацитет на производство на готови производи над 300 тони дневно (просечна вредност на квартална основа)

(в) Обработка и преработка на млеко, при што количеството на влезеното млеко надминува 200 тони дневно (просечна вредност на годишна основа)

6.5. Инсталации за депонирање или за рециклирање на животински трупови и на животински отпад, со капацитет на обработка поголем од 10 тони дневно

6.6. Инсталации за интензивно живинарство или за свињогојство со повеќе од:

- (a) 40.000 места за живина
- (б) 2.000 места за гоени свињи (над 30 kg) или
- (в) 750 места за маторици

6.7. Инсталации за површинска обработка на материјали, предмети или производи во кои се користат органски растворувачи, пред сè за превлекување, печатење, премачкување, одмастување, постигнување водоотпорност, премачкување со туткал, бојосување, чистење или импрегнирање, со капацитет на потрошувачката повеќе од 150 kg на час или повеќе од 200 тони годишно

6.8. Инсталации за производство на јаглерод (согорен камен јаглен) или на електрографит со согорување или со графитизација

(1) Материјалните барања од Директивата 88/609/ЕЕС за постоечките инсталации важат до 31 декември 2003 година.
(2) СВ бр. L 377, 31. 12. 1991, стр. 20. Директивата е изменета и дополнета со Директивата 94/31/ЕС (СВ бр. L 168, 2. 7. 1994, стр. 28).
(3) СВ бр. L 194, 25. 7. 1975, стр. 23. Директивата е последен пат изменета и дополнета со Директивата 91/692/ЕЕС (СВ бр. L 377, 31. 12. 1991, стр. 48).
(4) СВ бр. L 163, 14. 6. 1989, стр. 32.
(5) СВ бр. L 203, 15. 7. 1989, стр. 50.

АНЕКС II

СПИСОК НА ДИРЕКТИВИ НАВЕДЕНИ ВО ЧЛЕНОВИТЕ 18 (2) И 20

1. Директивата 87/217/ЕЕС за спречување и за намалување на загадувањето на животната средина со азбест
2. Директива 82/176/ЕЕС за граничните вредности и за целите на квалитетот за исфрлањата на жива од индустрија за алкално-хлорна електролиза
3. Директива 83/513/ЕЕС за граничните вредности и за целите на квалитетот за исфрлањата на кадмиум
4. Директива 84/156/ЕЕС за граничните вредности и за целите на квалитетот за исфрлањата на жива од други сектори, освен од индустријата за алкално-хлорна електролиза
5. Директива 84/491/ЕЕС за граничните вредности и за целите на квалитетот за исфрлањата на хексахлороциклохексан
6. Директива 86/280/ЕЕС за граничните вредности и за целите на квалитетот за исфрлањата на одредени опасни материји содржани во Список 1 од Анексот на Директивата 76/464/ЕЕС, подоцна изменета и дополнета со Директивите 88/347/ЕЕС и 90/415/ЕЕС со коишто се изменува и се дополнува Анекс II од Директивата 86/280/ЕЕС
7. Директива 89/369/ЕЕС за спречување на загадувањето на воздухот од новите постројки за согорување на комуналниот отпад
8. Директива 89/429/ЕЕС за намалување на загадувањето на воздухот од постоечките постројки за согорување на комуналниот отпад
9. Директива 94/67/ЕС за согорување на опасниот отпад
10. Директива 92/112/ЕЕС за процедурите за хармонизирање на програмите за намалување и за конечно отстранување на загадувањето што го предизвикува отпадот од индустријата на титаниумоксидот
11. Директива 88/609/ЕЕС за ограничување на испуштањата на одредени загадувачи во воздухот од големите согорувачки постројки, последен пат изменета и дополнета со Директивата 94/66/ЕС
12. Директива 76/464/ЕЕС за загадувањето што го предизвикуваат одредени опасни материји што се исфрлаат во водната средина на Заедницата
13. Директива 75/442/ЕЕС за отпадот, изменета и дополнета со Директивата 91/156/ЕЕС
14. Директива 75/439/ЕЕС за депонирање на отпадните масла
15. Директива 91/689/ЕЕС за опасниот отпад

АНЕКС III

ИНДИКАТИВЕН СПИСОК НА ОСНОВНИ ЗАГАДУВАЧКИ МАТЕРИИ ЗА КОИШТО ТРЕБА ДА СЕ ВОДИ СМЕТКА ДОКОЛКУ СЕ РЕЛЕВАНТНИ ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ГРАНИЧНИТЕ ВРЕДНОСТИ ЗА ИСПУШТАЊАТА

ВОЗДУХ

1. Сулфурдиоксид и други сулфурни соединенија
2. Оксиди на азот и други азотни соединенија
3. Јаглеродмоноксид
4. Испарливи органски соединенија
5. Метали и нивни соединенија
6. Прав
7. Азбест (суспендирани честички, влакна)
8. Хлор и негови соединенија
9. Флуор и негови соединенија
10. Арсен и негови соединенија
11. Цијаниди
12. Материи и препарати за коишто е докажано дека поседуваат канцерогени или мутагени својства или својства коишто можат да влијаат врз репродукцијата преку воздухот
13. Полихлорирани дибензодиоксини и полихлорирани дибензофурани

ВОДА

1. Органохалогени соединенија и материи коишто можат да образуваат такви соединенија во водната средина
2. Органофосфорни соединенија
3. Органотински соединенија
4. Материи и препарати за коишто е докажано дека поседуваат канцерогени или мутагени својства или својства коишто можат да влијаат врз репродукцијата во или преку водната средина
5. Перзистентни хидрокарбонати и перзистентни и биоаккумулативни токсични органски материи
6. Цијаниди
7. Метали и нивни соединенија
8. Арсен и негови соединенија
9. Биоциди и производи за заштита на растенијата
10. Материјали во суспензија
11. Материи коишто поттикнуваат еутрофикација (пред сè, нитрати и фосфати)

12. Материи коишто имаат неповолно влијание врз билансот на кислород (а можат да се измерат со помош на параметри, како што се BOD, COD, итн.)

АНЕКС IV

Работи за коишто треба да се води сметка, општо земено или во конкретни случаи, при определување на најдобрите достапни техники, дефинирани во член 2 (11), имајќи ги предвид веројатните трошоци и придобивки од една мерка и начелата на претпазливост и спречување:

1. користење на технологија којашто создава мали количества отпад;
 2. користење на помалку опасни супстанции;
 3. усовршување на процесите на повторно добивање и рециклирање на материите што се добиваат и се користат во процесот и на отпадот, каде што е соодветно;
 4. компаративни процеси, капацитети или методи на работа коишто се испробани и кои покажале успех во индустриски рамки;
 5. технолошки напредоци и промени во научните сознанија и сфаќања,
 6. природата, ефектот и волуменот на предметните испуштања;
 7. датумите на пуштање во работа и на затворање на новите или на постоечките инсталации;
 8. времето потребно за воведување на најдобрата достапна техника;
 9. потрошувачката и природата на сировините (вклучувајќи ја и водата) што се користат во процесот и нивната енергетска ефикасност;
 10. потреба за спречување или за сведување на минимум на севкупниот негативен ефект од испуштањата врз животната средина и на ризикот по неа;
 11. потреба за спречување инциденти и за сведување на минимум на последиците по животната средина;
 12. информации што ги објавува Комисијата според член 16 (2) или според меѓународните организации.
-